

‘Kom,’ zegt mama. ‘We moeten enveloppen kopen.’
‘Hoeveel?’ vraag ik.
‘Meer dan **tien**. **Tien** plus **zes**. Dat is **zestien**.’
Ik probeer **zestien** fietsers te tellen.
Boinkk!
‘Kijk toch uit!’ zegt mama.
Dat doe ik. Ik kijk en ik tel.

Papa bakt wafels. Dat kan hij heel goed.

De keuken is een puinhoop, maar de wafels zijn fantastisch.

‘Het worden er **vierenveertig**,’ zegt hij, ‘als niemand ervan snoept.’

Maar mama komt langs en grist er **twee** mee.

Opa wil er ook alvast **eentje**.

Ik eet er **twee**.

‘Er zijn er nog **negenendertig** over,’ zegt papa.

Nog maar **negenendertig**?

Is dat genoeg voor het feestje?

